

тръгване не можахъ да ти се обадя. Пиши ми какво ново има кжде София.

Съ поздравъ, твой Йорданъ.

Подиръ това следва друга пощенска карта:

Драги Григоре,

Днесъ случайно прочетохъ въ „Военни Извѣстия“ (бр. 154 отъ 26. XI.) една много хубава и умѣстна статия: „Печатътъ и войната“. Азъ самъ съмъ мислилъ сѣщото, когато четѣхъ всички ония безцвѣтни, некадърни кореспонденции. А колко много, колко хубаво и ценно можеше да се създаде! И струва ми се, че още не е късно: една обиколка по бойнитѣ полета, по следитѣ на нашитѣ армии — може всичко да реставрира. Фактитѣ сѣ на лице, има всички срѣдства да се нарисуватъ великолепни и грандиозни картини. Бихъ желалъ да зная, какъ мислишъ по това.

Много поздрави, твой Йорданъ Йовковъ

На моитѣ молби да ми напише нѣщо, посветено на генералъ Колева, Йовковъ ми пише:

Драги Григоре,

Много съжалявамъ, че не можахъ да устоя на думата си — не можахъ да напиша нѣщо за Генералъ Колева. Книгата и, особено моя издатель толкозъ много ме измѣчи и толкозъ неприятности ми докара, че освенъ дето не можеше да ми оста-